ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1993

Vyhlásené: 27.10.1993 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

243

VYHLÁŠKA
Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky
z 20. októbra 1993
o sociálnej odkázanosti

Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky podľa § 39 písm. d) zákona Slovenskej národnej rady č. 543/1990 Zb. o štátnej správe sociálneho zabezpečenia v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 195/1992 Zb. o niektorých zmenách v sociálnom zabezpečení ustanovuje:

Sociálna odkázanosť

§ 1

(1) Za sociálne odkázaného sa považuje občan, ktorého príjem[1]) nedosahuje úhrn súm potrebných na zabezpečenie výživy a ostatných základných osobných potrieb a na zabezpečenie nevyhnutných nákladov na domácnosť určených osobitných zákonom[2]) (ďalej len „životné minimum“) a nemôže si vlastným pričinením, najmä vlastnou prácou, tento príjem zvýšiť vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav alebo iné vážne dôvody.

(2) Možnosť zvýšiť si príjem vlastným pričinením sa neskúma pri posudzovaní sociálnej odkázanosti u

a) občana, ktorý dosiahol vek potrebný na vznik nároku na starobný dôchodok, alebo u občana, ktorý je invalidný,

b) rodiča (osvojiteľa, občana, ktorý prevzal dieťa do starostlivosti nahrádzajúcej starostlivosť rodičov na základe rozhodnutia príslušného orgánu), ktorý sa celodenne a riadne stará aspoň o jedno dieťa do troch rokov veku alebo o staršie dieťa, ktoré nemôže byť umiestnené v predškolskom zariadení, alebo o tri a viac detí do siedmich rokov veku alebo o dieťa, ktoré je dlhodobo ťažko zdravotne postihnuté a vyžaduje mimoriadnu starostlivosť alebo osobitne náročnú mimoriadnu starostlivosť,

c) občana, ktorý sa osobne, celodenne a riadne stará

   1. o plnoletú[3]) blízku osobu,[4]) ktorá je prevažne alebo úplne bezvládna,

   2. o inú plnoletú osobu, ktorá je prevažne alebo úplne bezvládna, za predpokladu, že s ňou žije v domácnosti,

d) nezaopatreného dieťaťa.[5])

(3) Suma potrebná na zabezpečenie výživy a ostatných základných osobných potrieb občana určená osobitným zákonom[2]) sa zvyšuje o 700 Sk mesačne, ak zdravotný stav občana vyžaduje podľa odporúčania príslušného ošetrujúceho lekára zvýšené náklady na diétne stravovanie. U

chorých na diabetes sa za odporúčanie príslušného ošetrujúceho lekára považuje aj diabetický preukaz tohto občana.

(4) Suma potrebná na zabezpečenie nevyhnutných nákladov na domácnosť určená osobitným zákonom[2]) sa zvyšuje o 500 Sk mesačne, ak príslušný orgán[6]) rozhodol o ťažkom zdravotnom postihnutí občana na účely priznania mimoriadnych výhod III. stupňa; ak v domácnosti žije viac takých osôb a ich príjmy sa posudzujú spoločne, toto zvýšenie sa započítava iba raz.

§ 2

Občana, ktorého príjem je vyšší ako životné minimum, možno považovať so zreteľom na jeho celkovú sociálnu situáciu a majetkové pomery za sociálne odkázaného, ak sa preukáže, že skutočné náklady na zabezpečenie jeho výživy a ostatných základných osobných potrieb a nevyhnutných nákladov na domácnosť sú odôvodnene vyššie a občan nemôže získať prostriedky na úhradu týchto nákladov vlastným pričinením, najmä vlastnou prácou.

§ 3

(1) Občana nemožno považovať za sociálne odkázaného, aj keď príjem nedosahuje životné minimum, ak jeho celková sociálna situácia a majetkové pomery sú také, že môžu úplne zaručiť dostatočné zabezpečenie jeho výživy a ostatných základných osobných potrieb a nevyhnutných nákladov na domácnosť a pričinenie o takéto zabezpečenie možno od občana požadovať. Od občana nemožno požadovať predaj alebo prenájom nehnuteľnosti, ktorú užíva na primerané trvalé bývanie,[7]) prípadne predaj alebo prenájom poľnohospodárskej pôdy, ktorú užíva pre svoju potrebu.

(2) Občana, ktorý nemá príjem[1]) alebo ktorého príjem nedosahuje životné minimum, pretože nie je v pracovnom pomere alebo obdobnom pracovnom vzťahu, ani nie je samostatne zárobkovo činnou osobou, ani sa sústavne nepripravuje na povolanie štúdiom alebo predpísaným výcvikom, nemožno považovať za sociálne odkázaného, ak

a) nastúpil vojenskú základnú (náhradnú) službu, civilnú službu, väzbu alebo výkon trestu odňatia slobody,

b) nie je vedený v príslušnom územnom orgáne práce v evidencii uchádzačov o zamestnanie;[8]) splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje u občanov uvedených v § 1 ods. 2,

c) je vedený v príslušnom územnom orgáne práce v evidencii o zamestnanie[8]) ako uchádzač o zamestnanie, ale hmotné zabezpečenie uchádzačov o zamestnanie sa mu neposkytovalo ani neposkytuje z dôvodov ustanovených osobitnými predpismi[9]) okrem prípadov, ak spĺňa podmienky na nárok na starobný dôchodok alebo na invalidný dôchodok alebo ak je hmotne zabezpečený peňažnými dávkami nemocenského poistenia (zabezpečenia) nahrádzajúcimi ušlú mzdu (zárobok).

§ 4

Príjem rozhodujúci na uznanie občana za sociálne odkázaného podľa § 1 ods. 1 je príjem za kalendárny mesiac, ktorý predchádza mesiacu, v ktorom bola žiadosť podaná, pričom sa prihliada na priemerný mesačný príjem posudzovaného občana v posledných 12 kalendárnych mesiacoch pred podaním žiadosti.

§ 5

Občanovi, ktorý sa považuje za sociálne odkázaného, sa poskytujú dávky sociálnej starostlivosti na zabezpečenie jeho výživy a ostatných základných osobných potrieb a na zabezpečenie nevyhnutných nákladov na domácnosť; pritom sa prihliada na to, či si občan na zabezpečenie

svojich potrieb uplatnil nárok na dávky nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, štátne sociálne dávky, výživné alebo mzdové a ostatné pracovnoprávne nároky.

Záverečné ustanovenia

§ 6

Zrušuje sa vyhlášky Ministerstva práce a sociálnych vecí Slovenskej rodiny č. 105/1992 Zb. o sociálnej odkázanosti.

§ 7

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. novembrom 1993.

Oľga Keltošová v. r.

1) § 5 zákona č. 463/1991 Zb. o životnom minime.

2) § 3 zákona č. 463/1991 Zb. o životnom minime.

3) § 8 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

4) § 8 ods. 2 vyhlášky Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 149/1988 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o sociálnom zabezpečení.

5) § 49 ods. 2 a § 71 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení zákona č. 110/1990 Zb., zákona č. 306/1991 Zb. a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 14/1993 Z. z.

6) § 16 písm. a) č. 6 zákona Slovenskej národnej rady č. 543/1990 Zb. o štátnej správe sociálneho zabezpečenia.

7) § 11 ods. 1 vyhlášky Ústrednej správy pre rozvoj miestneho hospodárstva č. 60/1964 Zb. o úhrade za užívanie bytu a za služby spojené s užívaním bytu.

8) § 7 ods. 1 zákona č. 1/1991 Zb. o zamestnanosti v znení zákona č. 305/1991 Zb., zákona č. 578/1991 Zb. zákona č. 231/1992 Zb. a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 247/1993 Zb.

9) § 14 ods. 1 písm. f) zákona č. 1/1991 Zb. o zamestnanosti.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.